

ČAKANIE NA BOHA SÚDU

Aj na chodníku Tvojich súdov na Teba čakáme, ó Hospodine... Keď Tvoje súdy dopadnú na zem, obyvatelia sveta učia sa spravodlivosti. (Izaiáš 26:8,9) Hospodin je Bohom súdu. Blahoslavení sú všetci, ktorí očakávajú na neho. (Izaiáš 30:18)

Náš Boh je Bohom milosrdenstva i Bohom súdu. Milosrdenstvo i súd idú vždy spolu, keď On jedná. V záplave, pri vyslobodení Izraela z Egypta i pri porážke Kanaáncov vidíme milosrdenstvo uprostred súdu.

V týchto príkladoch, v ktorých je centrom Jeho vlastný ľud, vidíme, že **súd trestá hriech, kým milosrdenstvo zachraňuje hriešnika.** Alebo skôr - milosrdenstvo zachraňuje hriešnika nie napriek, ale prostredníctvom súdu, ktorý prišiel na jeho hriech. V našom čakaní na Boha si musíme byť vedomí, že keď čakáme, musíme Ho očakávať ako Boha súdu.

Aj na chodníku Tvojich súdov na Teba čakáme, ó Hospodine. Toto sa ukáže ako pravdivé i v našej vlastnej skúsenosti. Ak sme úprimní v túžbe po svätosti a v našej modlitbe, aby sme boli celí Pánovi, Jeho svätá prítomnosť vzbudí a odhalí skrytý hriech a usvedčí nás o našej zlej prirodzenosti, o tom, ako sa protiví

Božiemu zákonu a jej neschopnosti zákon naplniť. Slová sa naplnia: *Ale kto znesie deň Jeho príchodu, a kto obstojí, keď sa ukáže?! Lebo On je ako prepaľujúci oheň (Malachiáš 3:2). Kiežby si...zostúpil,... ako oheň, (čo) zapáľuje raždie (Izaiáš 64:1,2).*

Boh vykonáva svoj súd nad hriechom v duši s ohromným milosrdenstvom, keď jej dáva pocítiť jej hriešnosť a vinu. Mnohí sa snažia uniknúť pred týmito súdmi; duša, ktorá túži po Bohu a po vyslobodení z hriechu sa pred nimi skloní v pokore a nádeji. V tichu duša hovorí, *(Nech) povstane Boh a rozprchnu sa Jeho nepriatelia (Žalm 68:1). Aj na chodníku Tvojich súdov na Teba čakáme.*

Nech nie je prekvapený nik, kto sa snaží naučiť požehnanému umeniu čakania na Boha, keď jeho snaha čakať na Boha len odhalí viac z jeho vlastného hriechu

a temnoty. Nech nikto nezúfa, pretože neprekonané hriechy, zlé myšlienky, či hlboká temnota môžu za to, že Božia tvár zostáva skrytá. Nebola táto milosť ukrytá v Jeho vlastnom Synovi, dare a nositeľovi Jeho milosrdenstva na Golgote? **Len sa poddaj a ponor sa hlboko pod Jeho súd každého hriechu;** súd pripravuje cestu, ale uvoľňuje nádherné milosrdenstvo.

Je napísané: Sion bude vykúpený súdom (Izaiáš 1:27). Čakaj na Boha – vo viere, že Jeho dobrotivé milosrdenstvo v tebe koná svoju prácu; Jeho vykúpenie je uprostred súdu. Čakaj na Neho a On bude k tebe milosrdný.

Platí to i v inom zmysle – veľmi vážnom. Očakávame, že **so súdmi Boh príde i na celú Zem;** čakáme takto na Neho. Aké pomyslenie! Vieme o týchto prichádzajúcich súdoch; vieme, že desaťtisíce kresťanov podľa mena žijú v bezstarostnosti a zahynú Božou

rukou, pokiaľ sa nezmenia. Či by sme nemali spraviť i nemožné, aby sme ich varovali a naliehavo ich – a za nich – prosili, aby sa Boh nad nimi zmiľoval? Ak rozumieme, že nám chýba smelosť, horlivosť a sila, nemali by sme čakať na Boha rozhodnejšie a vytrvavejšie, sťa na Boha súdu? Nemali by sme Ho prosiť, aby sa nám ukázal v súdoch, ktoré prichádzajú na našich priateľov, aby sme mohli **byť inšpirovaní novou bážňou pred Bohom** a kvôli nim?

Kiež sme pučení hovoriť a modliť sa tak, ako nikdy predtým. V pravde, čakanie na Boha nie je a nemá byť duchovným seba-uspokojovaním. Cieľom je nechať Boha a Jeho svätosť, Krista a lásku, pre ktorú zomrel na Golgote, a Ducha a oheň, ktorý horí v nebi a prišiel na zem – aby nás vlastnili a my sme **varovali a budili ľudí posolstvom, že čakáme na Boha a Jeho súdy.** Kresťan, dokáž, že skutočne veríš v Boha súdu.

*len očakávaj
mlčky, moja
duša, na Boha!*